

Betula nigra

brzoza nadrzeczna

Synonim łaciński: *Betula rubra*

Pochodzące z Ameryki Płn. drzewo o zaokrąglonej, nieregularnej koronie. Dorasta do 30 m wys. i 1 m śr. pnia. Często tworzy formy wielopniowe. Pędy, pączki i liście miękko omszone. Kora efektowna, zmienna, czerwonawobrazowa, różowawa lub srebrzystoszara, łuszcząca się płåtami. Liście ciemnozielone, 3-8 cm, romboidalne, podwójnie piłkowane, na spodzie białawe lub szarawe. Naturalnie wymaga wilgotnego podłoża, ale łatwo się adaptuje do innych warunków. Wymaga stanowiska słonecznego. Drzewo parkowe, do sadzenia dla interesującej kory, szczególnie zwracające uwagę w stanie bezlistnym.

autorzy opisu tekstowego: Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL Wojciech Kimel

zasięg geograficzny

Ameryka Północna - wschodnia część Stanów Zjednoczonych, od Nowej Anglii do południowej Florydy, na zachód do Minnesoty i Kansas; na mokrych miejscach, nad strumieniami i na brzegach rzek

pochodzenie

pierwsza publikacja: Carolus Linnaeus (1707-1778) 1753

grupa roślin

liściaste

grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	drzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ozdobna kora
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe
strefa	4

autor opisu tabelarycznego: Wojciech Kimel, Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL;

